

28 mei 1919

Tijdens een verblijf Djen en Marie Ongkiehong op Ternate wordt hun zoon Guus geboren.

Ternate heeft een vulkaan is een beroemd specerijen eiland in het noordelijk deel van de Molukken. Marie Que is ook op Ternate geboren. Na de geboorte gaan ze naar Ambon waar Guus tot zijn 12^e zal gaan wonen.

Guus heeft al wat oudere neefjes en nichtjes, de kinderen van Oom Coen.

Guusje zit hier op de schoot van de 10 jaar oudere Eang, pleegdochter van Opa long Njio, later noemde hij haar tante Eang.

Zijn 1 jaar oudere broer Johan zit naast hem.

Deze foto is gemaakt op de binnenplaats van het familie huis waar de kinderen van Oom Coen toen woonden.

Guus in kinderwagen
met de baboe

Baby Guus

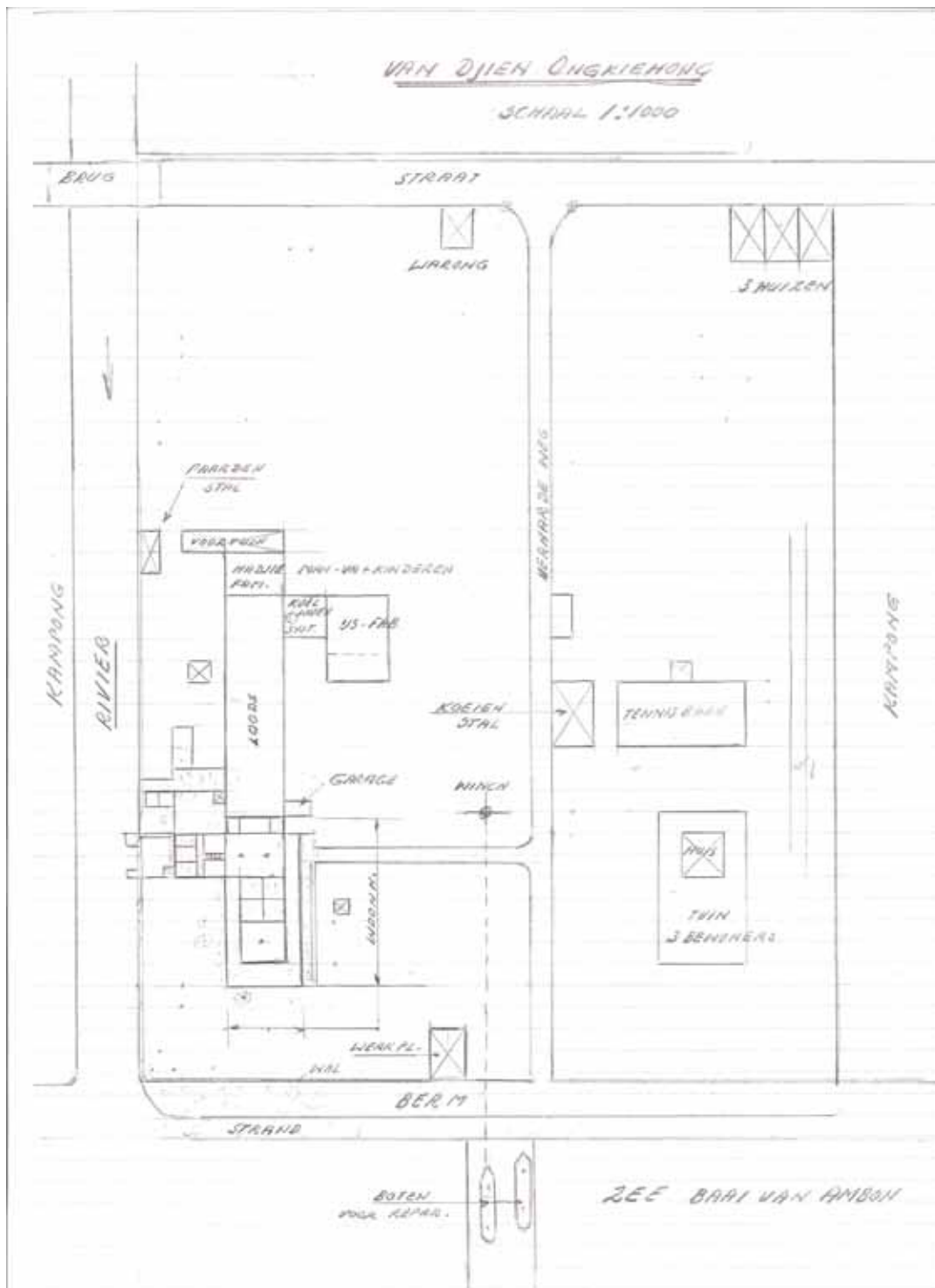

Het erf Tanah Lapan Ketjil waar Guus opgroeide was een soort van paradijs. Met strand, bomen om in te klimmen en een groot huis met diverse loodsen waar volgens Guus een blind paard geen schade kon aanrichten. Een ideale omgeving om lekker te spelen en te mijmeren. Een rivier langs het erf met aan de overkant Mohammedanen waar Guus eigenlijk geen contact mee mocht hebben maar hij had daar veel vriendjes. Verder was het altijd interessant om te zien hoe de schepen het strand op werden getrokken en het personeel van zijn vader daar werkten. Djien was ook erg handig en omdat hij ingenieur was wilde Guus dat later ook graag worden.

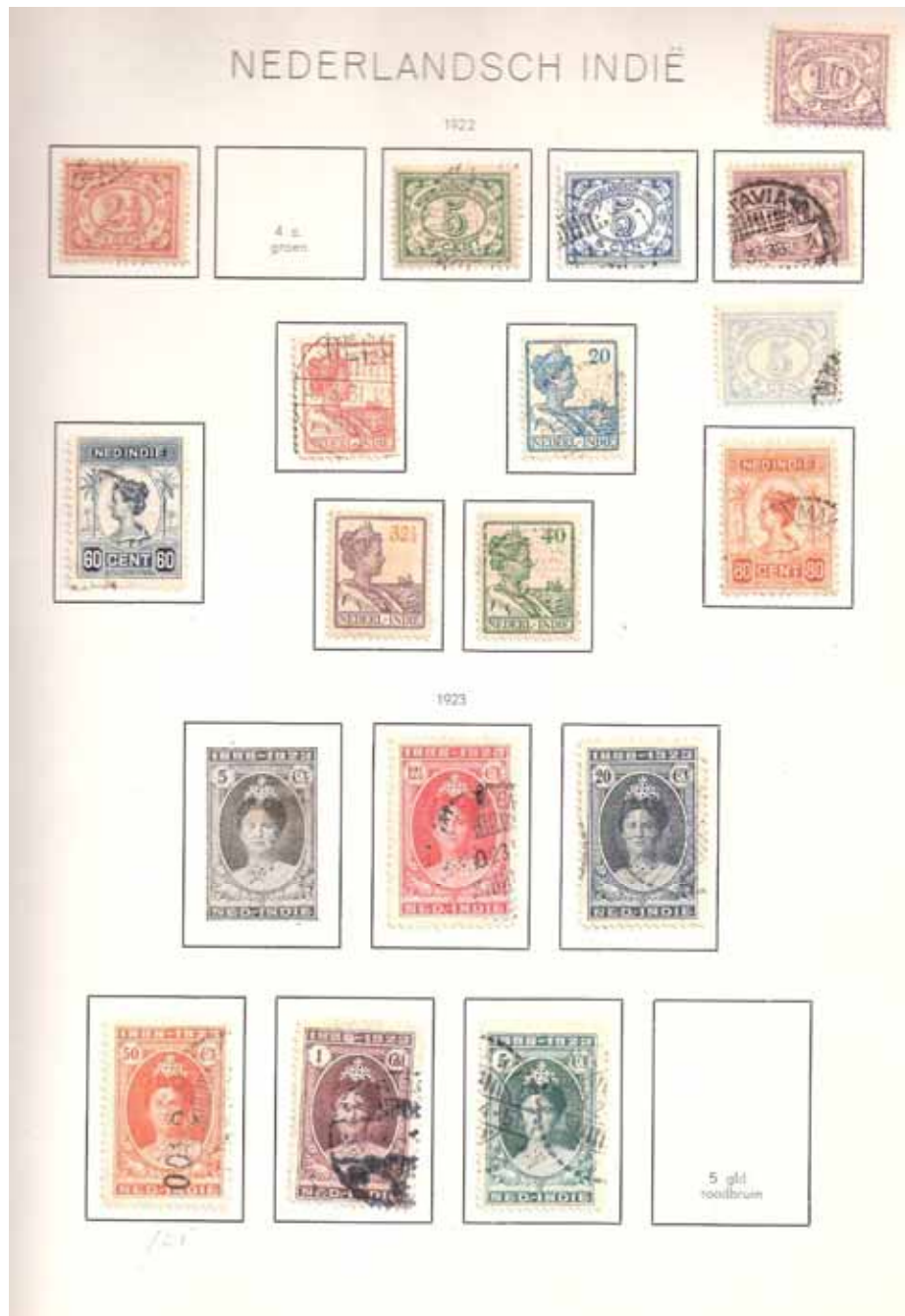
Vissen, geiten honden, als het ware een kinderboerderij aan zee. En de school lekker ver weg want dat was aan hem niet besteed.

Guus links, Eppie (1920) midden Johan (1918) rechts

Van Tanah Lapan Ketjil heeft Guus deze tekening gemaakt. Hij heeft er tot zijn twaalfde gewoond. In 1931 verlieten Johan en hij het ouderlijk huis om naar Soerabaja te gaan. Dijen had een veel oudere pleegzoon Frans waar Guus het goed mee kon vinden.

Guus was een verwoed verzamelaar van postzegels van Nederland en Nederlands Indië. Veel kreeg hij er van zijn oom long die veel correspondeerde met Nederland. In de bezettingstijd heeft hij verzameling weggegeven om een kennis van Johan te helpen om een molensteen te kopen. De verzameling zou nu veel geld waard zijn geweest. Later zou Guus inspiratie zijn voor Koen om ook postzegels te gaan verzamelen die ook een goede belegging zouden zijn.

Djien Ongkiehong had diverse bedrijven op Tanah Lapan Ketjil. Dat was bijna 4 hectare groot en werd ook wel het kleine land genoemd.

Djien had daar een scheepswerf, ijsfabriek, zeilmakerij en was ook actief in de firma Ongkiehong.

Zij vrouw Marie Que komt uit een familie van parelvisserij.

Guus ging regelmatig met zijn vader mee die ook voor de elektriciteitscentrale werkte. Op de weg naar de kolensteiger kwamen ze langs de leprozerie, dat was altijd erg eng om die mensen daar te zien. Verder gingen ze regelmatig naar de grotere scheepswerf en de houtzagerij.

In de beginjaren werden Guus, Johan en Eppie met paard en wagen naar school gebracht die op ca. 3 km afstand lag van hun huis.

Omstreeks 1927 kocht Djen een gesloten Chevrolet. Waarschijnlijk leek hij op deze, het was de eerste gesloten wagen op Ambon, de kleur was donkerblauw. Hiermee werden de kinderen opgehaald en reed dan langs het familiëhuis om de kinderen van Oom Coen op te halen en af te zetten bij de Europese lagere school

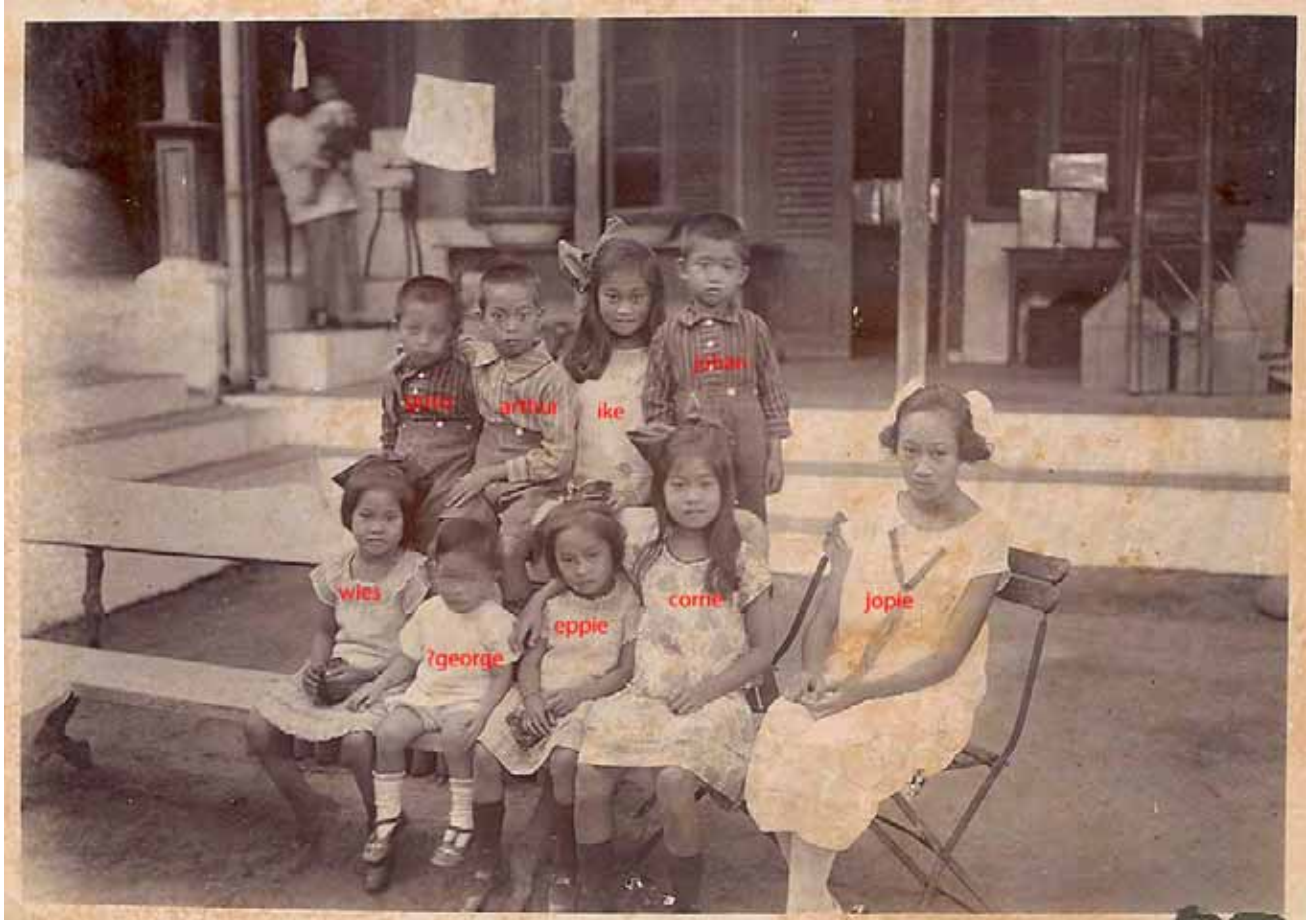

Guus kwam niet vaak in het familiehuis. Zijn 12 jaren op Ambon speelden zich voornamelijk af op school en bij hun thuis. Het familiehuis was in de jaren 20 aardig leeg. Oma Wies en de tantes Jet en Grada Ong die een bakkerij hadden woonden er. Verder woonden er oom Coen en tante Tiong met hun kinderen Jopie, Ike, Corrie, Arthur en Wiesje.

Op de lagere school hadden Johan en Guus het moeilijk en bleven een paar keer zitten.

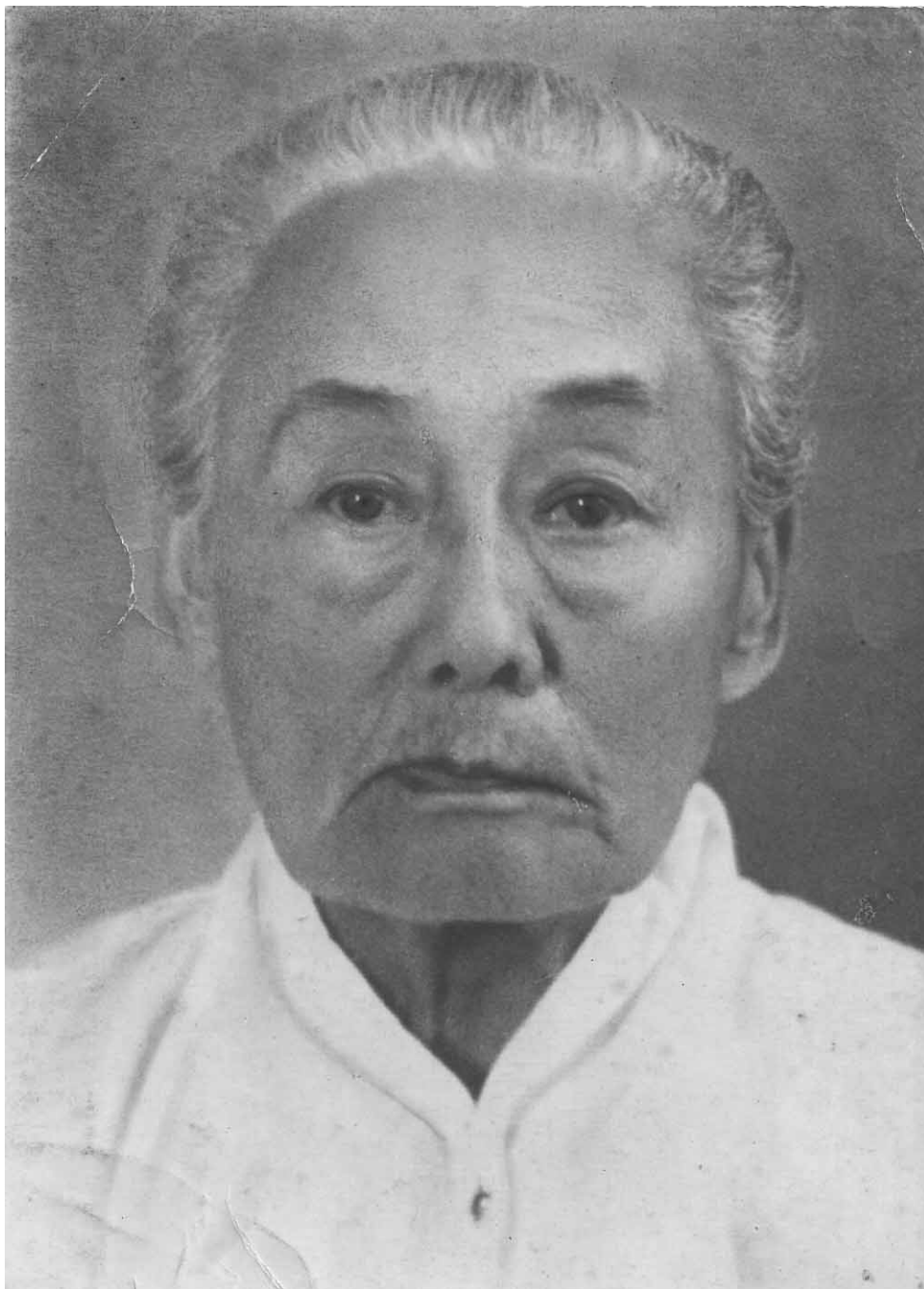
Guus blonk uit in sport en was erg sterk en werd Orang Besi oftewel de man van staal genoemd.

Dat hij later bij Tebodin de man van de staalconstructies zou worden kon hij niet weten.

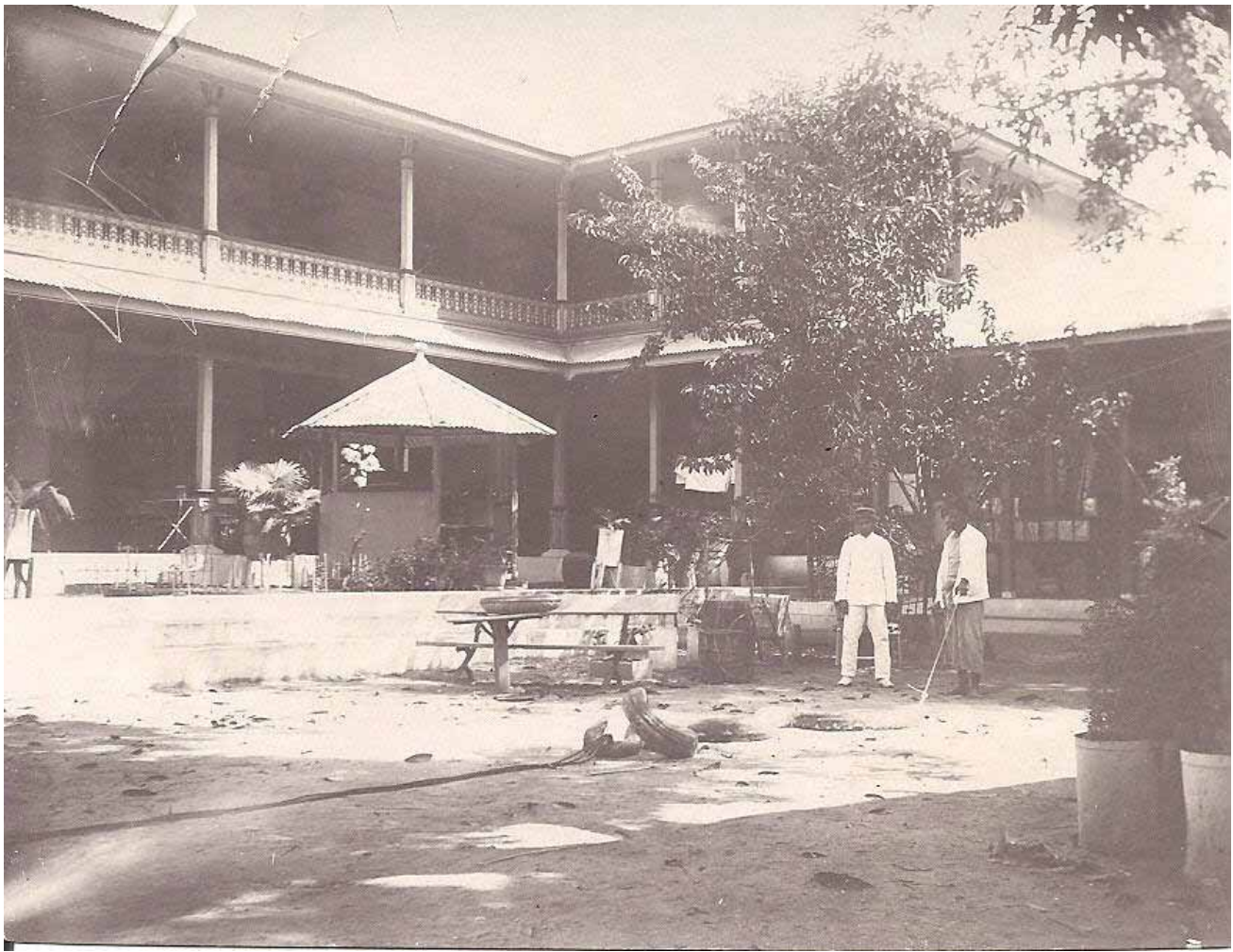

De kinderen van Djien en Coen op de binnenplaats van het familiehuis.

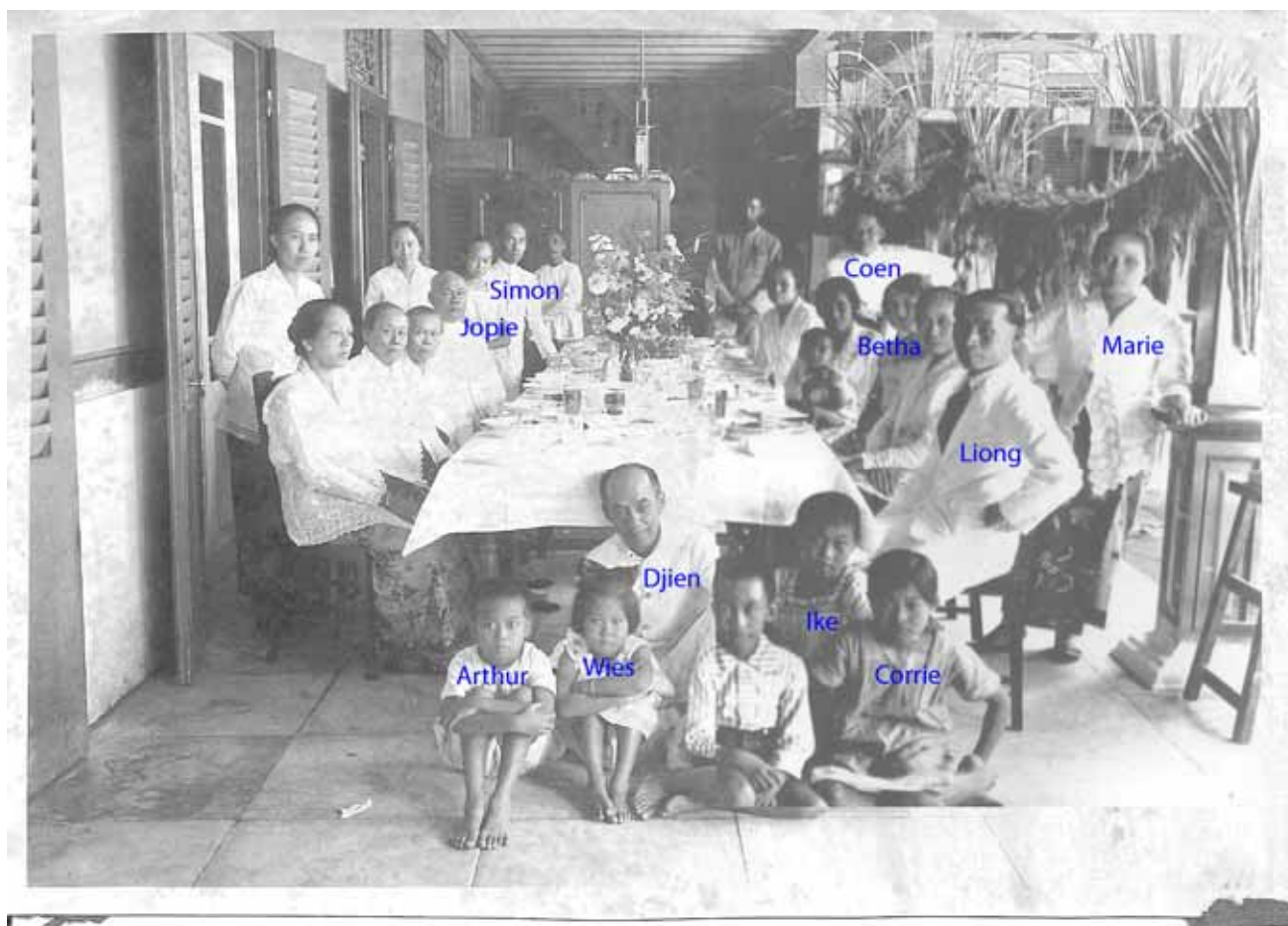
Zij groeiden met elkaar op. Jopie, geboren in 1911 was de oudste en George uit 1924 was de jongste.

Oma Wies woonde in het familie huis. Zij maakte de kleren voor haar kleinkinderen maar Guus vond dat nooit zo leuk omdat hij tijdens het passen stil moest staan. Als hij dat niet deed kneep zijn oma hem.

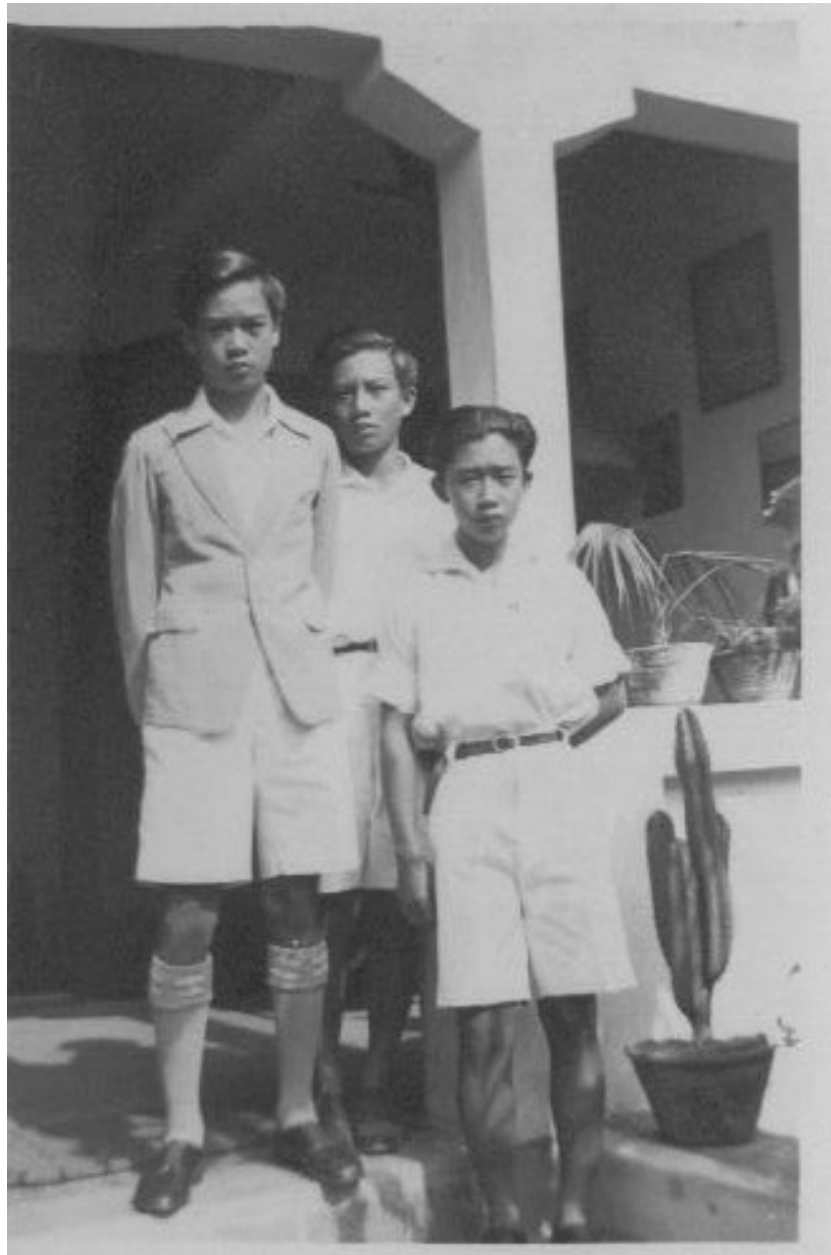
Waar deze Boa werd gevangen is niet bekend maar hier is hij op de binnenplaats van het familiehuis. Guus kan zich deze gebeurtenis nog herinneren.

Djen en zijn vrouw Marie kwamen niet vaak in het familiehuis. Jammer dat hun kinderen niet op deze foto staan.

In mei 1931 bracht oom Coen zijn zoon Arthur met Johan en Guus naar Soerabaja waar zij hun lagere school zouden voortzetten en gingen inwonen bij oom Simon en oom Bas. Later gingen zij wonen aan de Coen Boulevard waar deze foto werd gemaakt, Johan links en Guus rechts. Later gingen ze in Hotel Bali wonen.

Voor hotel Bali in Soerabaja.

Links neef Arthur, midden Guus, rechts Johan.

Na de lagere school gingen ze naar de Mulo.

Na Soerabaja gingen Guus en Johan naar Batavia waar ze in contact kwamen met hun tantes Sien en Anna die katholiek waren geworden.

Beide tantes hadden invloed op een deel van de familie die ook katholiek werden. Arthur, Johan, Guus en later ook George vervolgden de Mulo en later de AMS aan het Canisius college bij de Pater Jezuiten.

Guus was aanvankelijk geen vriend van de paters maar kreeg daar belangrijke levenslessen.

Guus deed graag aan sport en was gaan boksen.

Hij had daar talent voor en won op 6 juni 1936 deze medaille. Later zou Guus een grote fan worden van Mohammed Ali.

Verder deed Guus veel aan zwemmen en turnen.

Guus was geen type voor groepssport.

De man die op Canisius de meeste indruk heeft gemaakt op Guus was pater Perquin, De bewondering kwam vooral na de studietijd en tot op heden is Guus erg blij dat hij katholiek is geworden en zo veel antwoorden heeft gekregen over het geloof en het leven. Perquin was doctor in de Germaanse talen en heeft later gezorgd dat George ondanks een zware onvoldoende voor Duits zijn examen kon halen.

Het is opmerkelijk dat Guus en Johan het aanvankelijk niet zo zagen zitten op Canisius maar later wel. In tegenstelling tot George werden ze geen misdienaar! Elk jaar gingen ze op zomerkamp en er werd veel aan sport gedaan.

Het was ook aan Perquin te danken dat Guus mocht overgaan vande Mulo naarde AMS. Guus was goed in meetkunde en wiskunde maar matig in ander vakken behalve gymnastiek. Maar tegen de tijd van de proefwerken en examens wist hij toch altijd zijn docenten te verrassen door beter te scoren dan ze hadden verwacht.

Zittend links Guus en rechts Johan

Tijdens hun studie op Java hebben de kinderen hun ouders maar een paar keer teruggezien. Guus staat rechts.

TH Bandoeng

Na de AMS middelbare school ging Guus werktuigbouw studeren in Bandoeng. Hij had echter een verkeerd beeld van de studie omdat hij dacht dat ingenieurs veel met hun handen moesten werken.

Zijn vader had in Mittweida Duitsland een zeer praktische ingenieursopleiding gevolgd en was zeer handig en sleutelde veel.

De studie bleek echter zeer theoretisch met veel moeilijke vakken zoals mechanica en sterkteleer.

Vlak na de bezetting door de Japanners werd de TH gesloten. In de bezettings tijd gingen Johan, George en Guus werken in de Derrisfabriek in Bandoeng waar bestrijdingsmiddelen tegen o.a. insecten en koudbloedige dieren werden gemaakt van de wortels van de Derris plant. Er werkten daar zo'n 200 man. Toen de eigenaar Vermeulen werd geïnterneerd hebben de 3 broers de leiding van de fabriek overgenomen. Daar hebben ze weinig last gehad van de Japanners. Het was geen vetpot maar wegens gebrek aan onderdelen kon een aardige zwarte handel worden opgezet.

De riemverbinders van de aandrijfriemen die de molens aandreven leverden per keer 300 roepia op. Een Roepia was toen ongeveer een gulden dus veel geld. In die tijd bleek dat George een goede handelsgeest had. Guus hield zich bezig met de technische zaken in de fabriek.

Op latere leeftijd kregen de 3 broer last van longemfyseem, misschien was de Derris-poeder daar wel de oorzaak van.

Voor zijn vertrek naar Nederland heeft Guus zijn ouders nog een keer terug gezien. Zijn moeder stierf in 1948.

Dijen stuurde veel brieven naar zijn kinderen in Nederland.

Dijen was elke keer trots als er een kleinzoon of kleindochter werd geboren.

De meeste brieven die hij naar Guus en Hannie stuurde zijn nog bewaard.

Na de bezetting werd Guus door zijn vriend Dé Schalig overgehaald om naar Nederland te gaan. Omdat een oom bij de repatriëring werkte werd Guus hoog op de lijst gezet en vertrok eerder dan Dé. Guus wist eigenlijk niet wat hij in Nederland moest en zag het meer als een vakantie. Met de Slotervaart kwam hij in augustus 1946 aan in Nederland en besloot naar zijn oom Liong te gaan op de Laan van Meerdervoort in Den Haag die helemaal niet op de hoogte was van zijn komst!

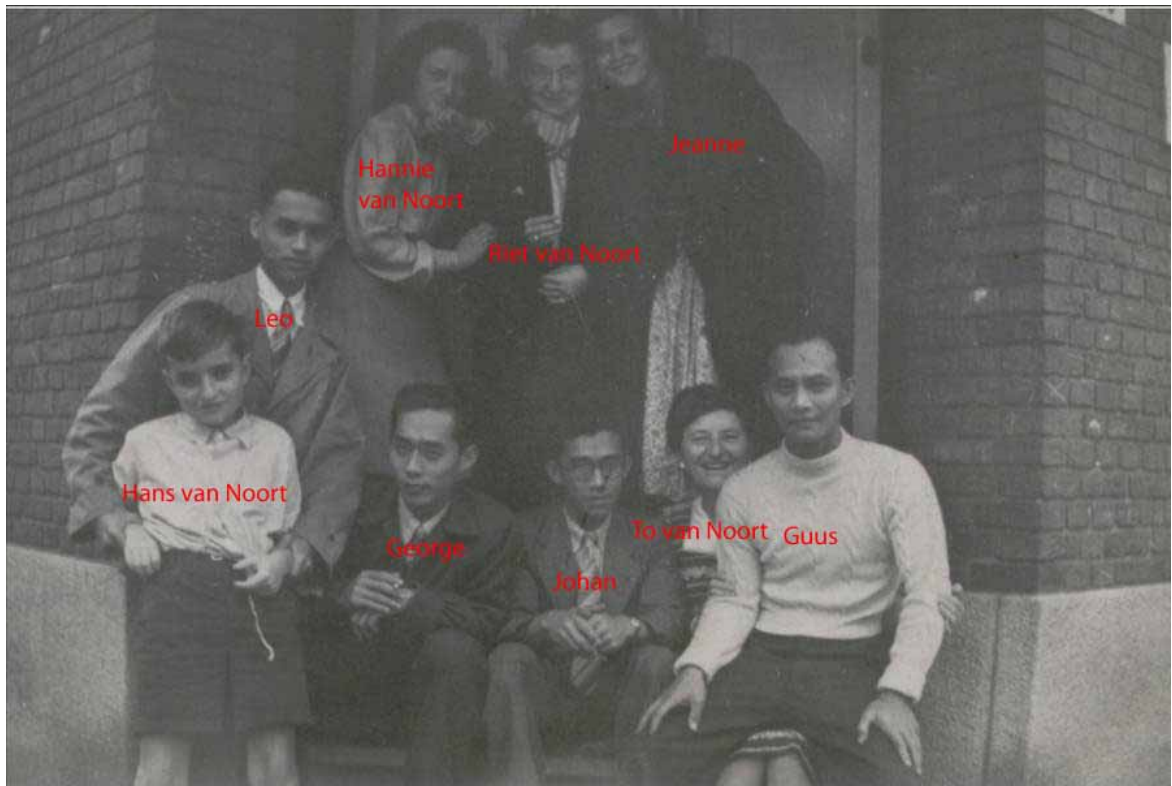
Oom Liong en zijn vrouw Rens hadden al heel wat andere familieleden onderdak geboden en waren niet voorbereid op de komst van Guus.

Maar door de goed gevulde koffer die Guus bij zich had met allerlei schaarse spullen was hij toch welkom.

Dé Schalig werd piloot en kwam na Korea in California terecht als verkoper bij Northrop en zocht Guus nog wel eens op als hij naar de vliegtuigshow in Parijs ging.

Guus bleef in Nederland waar hij altijd last van koude voeten zou blijven houden.

Al gauw maakte Guus kennis met Hanne van Noort. Dochter van Jo van Noort die op de bank op de hoek vande Galvanistraat werkte. Zij kwamen uit Utrecht en daar was Liong eerder client van de bank.

Later kwamen Johan en George ook bij oom Liong wonen en kwamen veel over de vloer bij de familie van Noort.

Van de studie kwam niet veel terecht. Guus was een handige aanwinst in het huis van oom Liong en werd voor veel hand en spandiensten ingezet. Later ging hij inwonen bij de familie van Straaten.

Guus heeft altijd van sport gehouden maar heeft na zijn komst in Nederland er weinig meer aan gedaan. In de hal in de Pijnboomstraat hangt al bijna 40 jaar een rekstok waar hij tot op hoge leeftijd wel optrekoefeningen aan heeft gedaan. Als liefhebber van boksen keek hij graag naar Mohammed Ali. De laatste tijd kijkt hij graag naar Snooker en tennis.

Zelfs op hoge leeftijd hing hij nog vaak aan de rekstok.

En nog steeds doet hij opdrukcoefeningen!

Hij was feitelijk het tegengestelde van Hannie die helemaal niet van sport hield.

De sportieve kant van Guus is overgeslagen naar Frank.

Maar Koen is meer als zijn moeder! Hij weet nog dat de eerste zwemlessen in de Regentes niet leuk waren. Hij heeft wel profijt gehad van de bokslessen die Guus hem gaf.

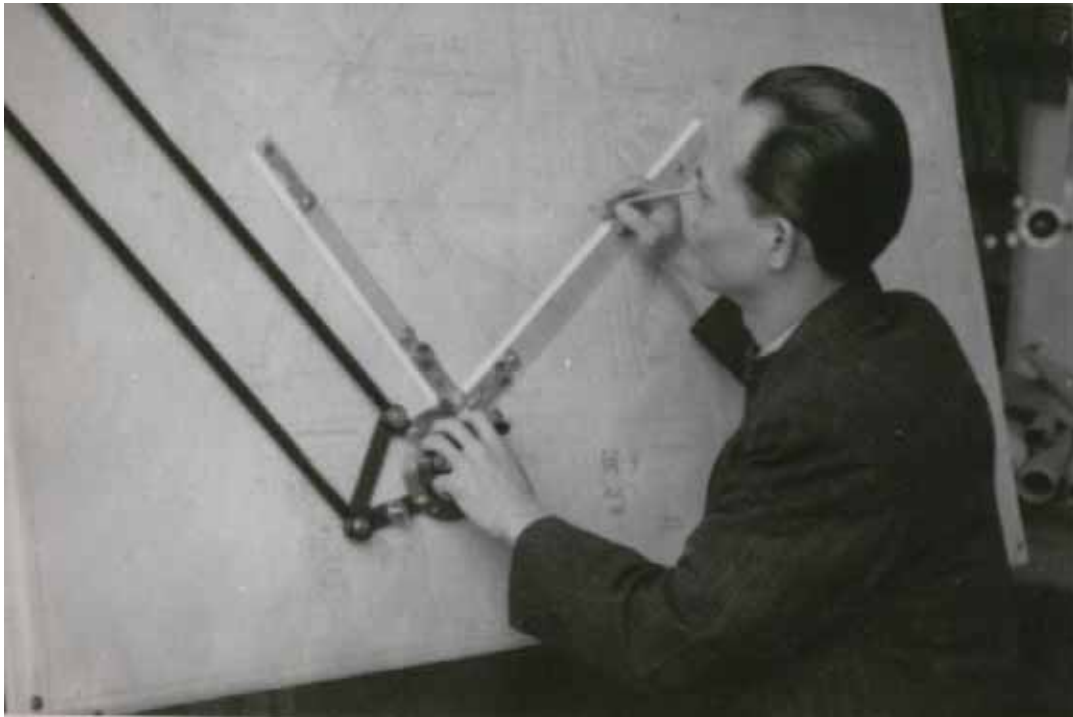
Het begin van Tebodin

Bij de familie van Straaten kreeg Guus te horen dat er een nieuw bureau was opgericht met de sprekende naam Technisch Bureau voor de Ontwikkeling van de Industrie.....TEBODIN.

Het was voor de inmiddels 30 jaar oude Guus tijd geworden om te gaan werken. Wat inkomsten betreft ging hij er op achteruit omdat het loon dat hij bij Tebodin kreeg lager was dan de toelage die hij van zijn vader kreeg.

Toen Guus in 1950 bij Tebodin ging werken waren er minder dan 15 medewerkers.

Met Anton Verburg, de derde man die bij Tebodin in dienst kwam heeft Guus nog steeds contact. Anton staat op deze foto achter Guus.

Ondanks zijn basiskennis opgedaan aan de TH moest Guus van onderaf aan beginnen. Hij begon als leerling tekenaar maar klom snel op om via tekenaar/tekenaar constructeur om door te groeien naar Statiker en te eindigen in de rang van Senior project ingenieur.

Dus ondanks het niet behalen van de ingenieurs-titel deed hij wel het werk.

Hij specialiseerde zich in het maken van statische berekeningen voor staalconstructies zoals fabriekgebouwen, schoorstenen en bruggen.

Hij werd de grootste rekenaar van Tebodin en heeft in zijn 34 jarige loopbaan bij Teboding naar schatting meer dan 100.000 pagina's gevuld met tekeningen en berekeningen.

Guus is erg blij dat er nooit een constructie is bezwaken maar had af en toe wel slapeloze nachten bij zware storm.

Hoewel hij vrij snel de top bereikte in zijn vakgebied wilde hij altijd het basiswerk van het maken van berekeningen blijven doen en bij de laatste promoties zei hij dat hij dat alleen wilde met behoud van het werk.

Hij had een typisch Ongkiehong-trekje en wilde bij voorkeur alles alleen doen.....dus samenwerken OK maar dan wel alleen.

Diverse grote klanten stonden versteld dat hij in zijn eentje complete gebouwen doorrekende.

INHOUD	
I	INHOUD: BALKEN - KROMMEN - SPRAK - DRIEHOEKEN - RECHTHOeken - - 1e. 2e. 3e. 4e. 5e. 6e. 7e. 8e. 9e. 10e. 11e. 12e.
A	INHOUD: BALKEN - KROMMEN - SPRAK - DRIEHOEKEN - RECHTHOeken - - 1e. 2e. 3e. 4e. 5e. 6e. 7e. 8e. 9e. 10e. 11e. 12e.
B	INHOUD: BALKEN - KROMMEN - SPRAK - DRIEHOEKEN - RECHTHOeken - - 1e. 2e. 3e. 4e. 5e. 6e. 7e. 8e. 9e. 10e. 11e. 12e.
C	INHOUD: BALKEN - KROMMEN - SPRAK - DRIEHOEKEN - RECHTHOeken - - 1e. 2e. 3e. 4e. 5e. 6e. 7e. 8e. 9e. 10e. 11e. 12e.
D	INHOUD: BALKEN - KROMMEN - SPRAK - DRIEHOEKEN - RECHTHOeken - - 1e. 2e. 3e. 4e. 5e. 6e. 7e. 8e. 9e. 10e. 11e. 12e.
E	INHOUD: BALKEN - KROMMEN - SPRAK - DRIEHOEKEN - RECHTHOeken - - 1e. 2e. 3e. 4e. 5e. 6e. 7e. 8e. 9e. 10e. 11e. 12e.
F	INHOUD: BALKEN - KROMMEN - SPRAK - DRIEHOEKEN - RECHTHOeken - - 1e. 2e. 3e. 4e. 5e. 6e. 7e. 8e. 9e. 10e. 11e. 12e.
G	INHOUD: BALKEN - KROMMEN - SPRAK - DRIEHOEKEN - RECHTHOeken - - 1e. 2e. 3e. 4e. 5e. 6e. 7e. 8e. 9e. 10e. 11e. 12e.
H	INHOUD: BALKEN - KROMMEN - SPRAK - DRIEHOEKEN - RECHTHOeken - - 1e. 2e. 3e. 4e. 5e. 6e. 7e. 8e. 9e. 10e. 11e. 12e.
I	INHOUD: BALKEN - KROMMEN - SPRAK - DRIEHOEKEN - RECHTHOeken - - 1e. 2e. 3e. 4e. 5e. 6e. 7e. 8e. 9e. 10e. 11e. 12e.
J	INHOUD: BALKEN - KROMMEN - SPRAK - DRIEHOEKEN - RECHTHOeken - - 1e. 2e. 3e. 4e. 5e. 6e. 7e. 8e. 9e. 10e. 11e. 12e.
K	INHOUD: BALKEN - KROMMEN - SPRAK - DRIEHOEKEN - RECHTHOeken - - 1e. 2e. 3e. 4e. 5e. 6e. 7e. 8e. 9e. 10e. 11e. 12e.
L	INHOUD: BALKEN - KROMMEN - SPRAK - DRIEHOEKEN - RECHTHOeken - - 1e. 2e. 3e. 4e. 5e. 6e. 7e. 8e. 9e. 10e. 11e. 12e.
M	INHOUD: BALKEN - KROMMEN - SPRAK - DRIEHOEKEN - RECHTHOeken - - 1e. 2e. 3e. 4e. 5e. 6e. 7e. 8e. 9e. 10e. 11e. 12e.
N	INHOUD: BALKEN - KROMMEN - SPRAK - DRIEHOEKEN - RECHTHOeken - - 1e. 2e. 3e. 4e. 5e. 6e. 7e. 8e. 9e. 10e. 11e. 12e.
O	INHOUD: BALKEN - KROMMEN - SPRAK - DRIEHOEKEN - RECHTHOeken - - 1e. 2e. 3e. 4e. 5e. 6e. 7e. 8e. 9e. 10e. 11e. 12e.
P	INHOUD: BALKEN - KROMMEN - SPRAK - DRIEHOEKEN - RECHTHOeken - - 1e. 2e. 3e. 4e. 5e. 6e. 7e. 8e. 9e. 10e. 11e. 12e.

1e. 2e. 3e. 4e. 5e. 6e. 7e. 8e. 9e. 10e. 11e. 12e.

1e. 2e. 3e. 4e. 5e. 6e. 7e. 8e. 9e. 10e. 11e. 12e.

Guus ontwikkelde eigen rekenmethodes en berekeningstabellen en verzamelde die in een soort van "bijbel".

Hij hield de inhoud niet geheim maar deelde die graag met anderen, ongeacht het collega's waren of concurrenten of opdrachtgevers.

Het is opmerkelijk dat het basisvak van de sterkteleer waar Guus vrij slecht in was en veel bijlessen nodig waren uiteindelijk zijn broodwinning en ook hobby is geworden.

Guus hield altijd van puzzelen en zijn werk hoorde daar ook toe. Het hield niet op bij het naar huis gaan. Thuis aangekomen rekende hij moeiteloos verder, vaak tot diep in de nacht. Het merendeel van de duizenden overuren die hij maakte werden niet uitbetaald maar dat interesseerde hem niet.

Fabriek van Alcoa

Guus ging zeer weinig kijken op de plaatsen waar de constructies werden gebouwd.

Hij werkte praktisch altijd op het kantoor in Den Haag en ging bij uitzondering wel eens naar de andere kantoren in Maastricht en Hengelo.

Tot begin jaren 60 werden de meeste berekeningen gedaan met de rekenlineaal. Toen kreeg Guus een elektronische rekenmachine die destijds net zo duur was als een Volkswagen Kever. Op aandringen van de directeur heeft Guus dit rekentuig geaccepteerd maar hij was net zo lief doorgedaan met zijn rekenlineaal.

Omstreeks 1975 is Guus de rekenlineaal kwijt geraakt in een trein vanuit Maastricht en is toen overgeschakeld op de zakrekenmachine. Die had als bijkomend voordeel dat de cijfer goed leesbaar waren.

Guus en Hannie trouwde op 26 februari 1955.

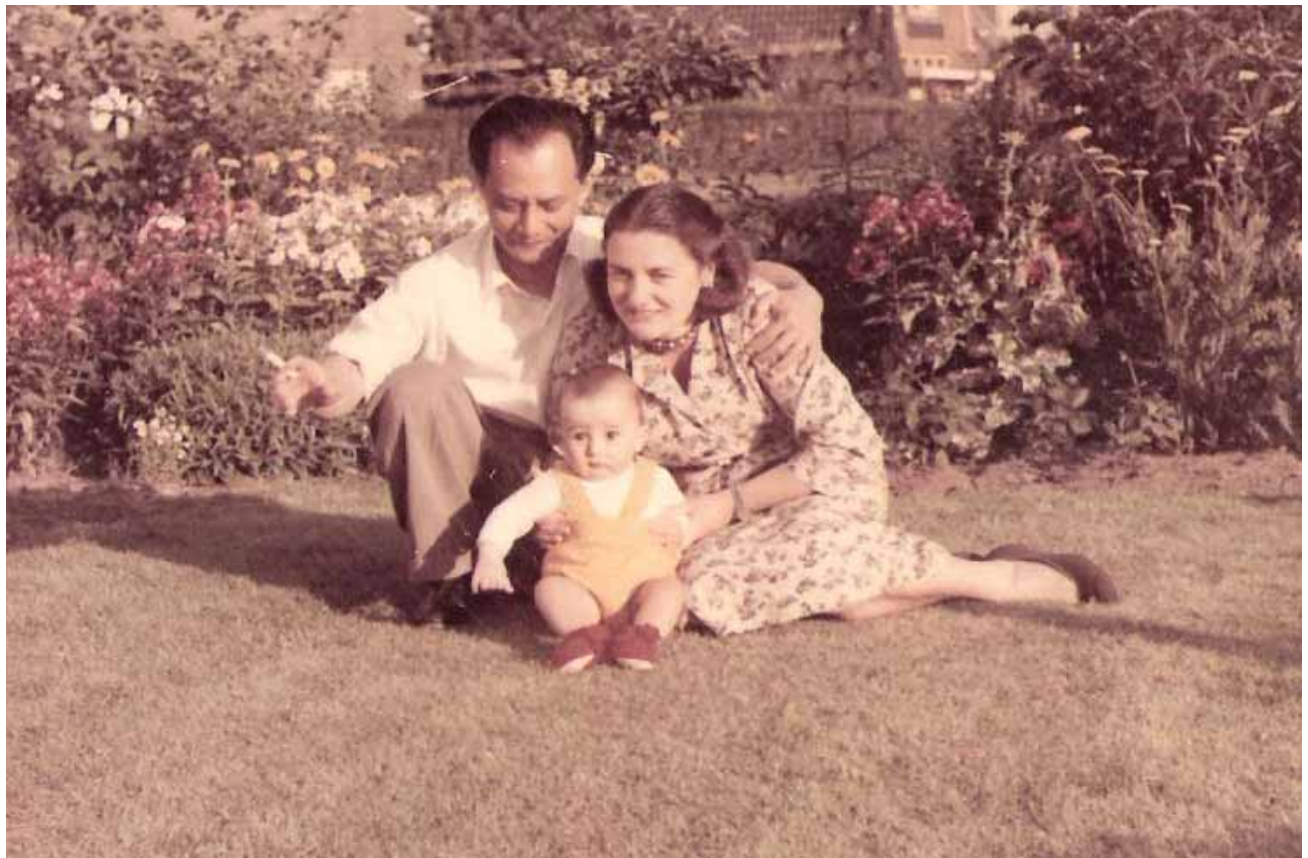

In 1955 stopte Hannie met haar werk als verpleegster om zich helemaal te richten op de huishouding en maakte het huis in de Biltonstraat naar hun zin.

Op 26 november 1955 werd Frank geboren

Opa Djen hoopte dat hij op latere leeftijd toch nog eens Nederland zou gaan bezoeken waar hij van 1909 tot 1911 woonde. Het is er nooit van gekomen maar de laatste jaren van zijn leven amuseerde hij zich goed met de kinderen van Johan die hier op de foto staan en met Robbie, de zoon van Eppie.

Toen Koen op komst was verhuisden Guus, Hannie en Frank naar de grotere woning in de Pijnboomstraat, vlak onder de ouders van Hannie. Koen werd op 14 oktober 1959 geboren.

In 1964 ging Guus voor het eerst met het gezin op vakantie naar Elspeet. Het eerste jaar werden ze gebracht door een Tebodin collega. Het volgende jaar door Boet en daarna gingen ze praktisch elk jaar naar Elspeet tot 1978.

Guus is nooit een echte vakantie ganger geweest en nam zelfs wel eens zijn werk mee naar Elspeet! Het is toch fijn als je werk ook je hobby is.

George en Guus zagen elkaar vaak omdat ze vlak bij elkaar in de buurt woonden.

Jannie en George sportief met fiets

In 1975 zag Guus zijn broer Johan na lange tijd terug.
Eppie kwam in 1978 voor het eerst in Nederland en kwam
daarna diverse keren terug.

Johan en Lien kwamen diverse keren op bezoek in Den Haag.
Hier de 3 broers met Lien en Jannie.

In 1989 werden Joska and Margit in Boedapest bezocht. Met hun hebben we nog steeds contact. Margit is nu 93.

Na de vakanties in Elspeet brak er een tijd aan van uitstapjes met de vele Amerikanen van Koen in weekends naar plaatsen in Nederland en België en later ook naar het Zwarte Woud en München waar Frank woonde. Guus viel tijdens het reizen vaak in slaap en liet alles langs zich heen gaan.

In 1987 moest Koen in de vakantie voor firma Droste naar Milaan. Een mooie gelegenheid om voor Hannie en Guus om mee te gaan en deze stad te bekijken.

Guus en Hannie gingen vaak mee met de jaarlijkse uitstapjes die Tebodin organiseerde. Hier in 1980 aan de Seine in Parijs bij het 35 jarig bestaan van de firma.

Eveneens op 5 september werd het 25-jarig jubileum gevierd van de heer G.E. Ongkiehong, een staalbouwer in hart en nieren. Een van de mensen die door nauwgezet werk en grote voortvarendheid het bureau zo'n goede naam bezorgde, aldus de heer Van der Torren.

1975.

Altijd de rust zelve die zich onsterfelijk maakte met de opmerking lang geleden: "Als ik reken rust ik uit" en het was de heer Juttman die dit aan de vergetelheid ontrukte. Hij hoopte dan ook, namens Tebodin, dat Ongkiehong nog lang en prettig bij ons zal komen rusten. De achterdocht (of was het misschien een beetje minachting) waarmede Ongkiehong jarenlang het moderne "rekentuig"

bejegende bewees herhaaldelijk zijn afkeer van de elektronica. Hij wist dan ook steeds sommetjes te bedenken die er niet mee konden worden gemaakt.

Dat Guus een hele bijzondere Tebodinner was staat mooi beschreven in dit stuk toen hij in 1984 na 34 dienstjaren met pensioen ging.

Opmerkelijk is dat hij in die jaren minder dan 10 dagen heeft verzuimd. Los van de longemfyseem heeft hij een sterk gestel en is na zijn pensionering op wat verkoudheden nooit ziek geweest.

Afscheid

G. E. Ongkiehong met pensioen

Tebodin, en met name de afdeling Staalbouw, heeft afscheid genomen van haar collega G. E. Ongkiehong. De heer Ongkiehong is vanaf 1950(!) werkzaam geweest bij ons bureau. In het begin achter de tekenafel werd hem al gauw voorgesteld staticus te worden, een beslissing die Tebodin zich altijd dankbaar is gebleven.

*Bewonderende
blikken rond de
cadeaus die de
heer Ongkiehong
ten deel vielen.*

Op het gebied van de staalconstructies kwam de heer Ongkiehong tot volle ontplooiing. Door zijn benadering van de problemen die zich in de wereld van de staalconstructies kunnen voordoen, en de oplossingen daarvan, kreeg hij al gauw van zijn toenmalige chef, de heer Wunderink de eretitel 'Rekenmeester'. De heer Ongkiehong, die van zichzelf kon zeggen: 'Als ik reken rust ik uit', heeft mede door zijn drang tot orde en perfectie veel bijgedragen aan wat door de afdeling Staalbouw in de afgelopen jaren is gepresteerd.

Tevens dient er melding te worden gemaakt van de door hem samengestelde 'Staalbijbel', een verzameling van informatie over staalconstructies. Deze informatie werd door de heer Ongkiehong gepresenteerd in tabelvorm. Speciaal genoemd moet worden zijn vereenvoudiging van de methode voor krachtsverdeling van een door gordingen ondersteund spant, één van de mooiste stukjes werk die hij geleverd heeft. Namens Tebodin en de afdeling Staalbouw werd de heer Ongkiehong bedankt door respectievelijk de heren W. Roorda en W. de Koning, die daarbij enkele afscheidscadeau's overhandigden.

In Bandoeng is Guus begonnen met roken. Later rookte hij ook sigaren, shag en Laurens 10 sigaretten. Hij is geleidelijk gestopt, eerst met shag, toen met sigaretten. Met sigaren ging hij lang door tot een jaar of 20 geleden.

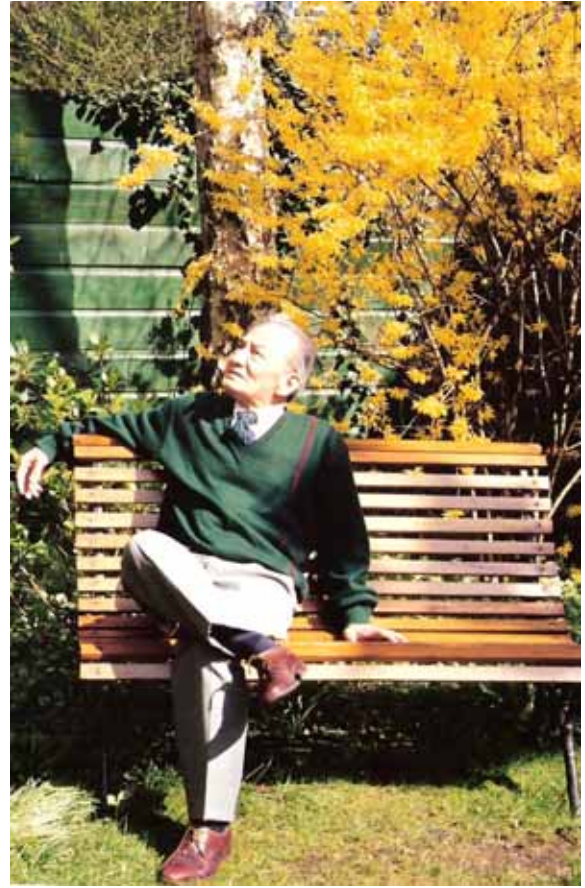

Erg jong uitziend voor een gepensioneerde van 65 !

Guus is eigenlijk een huismus.

Op Ambon zat hij het liefst op het huiselijke erf en in Nederland bleef hij honkvast in de Pijnboomstraat waar hij graag in de tuin vertoeft. Een deel van zijn gezondheid is te danken aan het goed in beweging blijven en het een voor een oprapen van afgevallen bladeren. Op zijn 85ste kreeg hij een elektrische grasmaaier maar omdat deze alleen goed werkt op rechte en open stukken bleef er genoeg gras staan om met de hand te knippen.

Bij mooi weer zit Guus graag in de tuin die met de vele bomen op een parkje lijkt.

In februari werd de beuk gesnoeid. In de weken er na heeft hij op de betere dagen honderden takjes in stukjes geknipt.

Trouwen Ina en Frank in Munchen 1993

Trouwen Oxana en Koen in Den Haag 2000

Guus met links Marius en de moeder van Oxana.
Rechts Sveta en Luda , de jeugd vriendinnen van Oxana

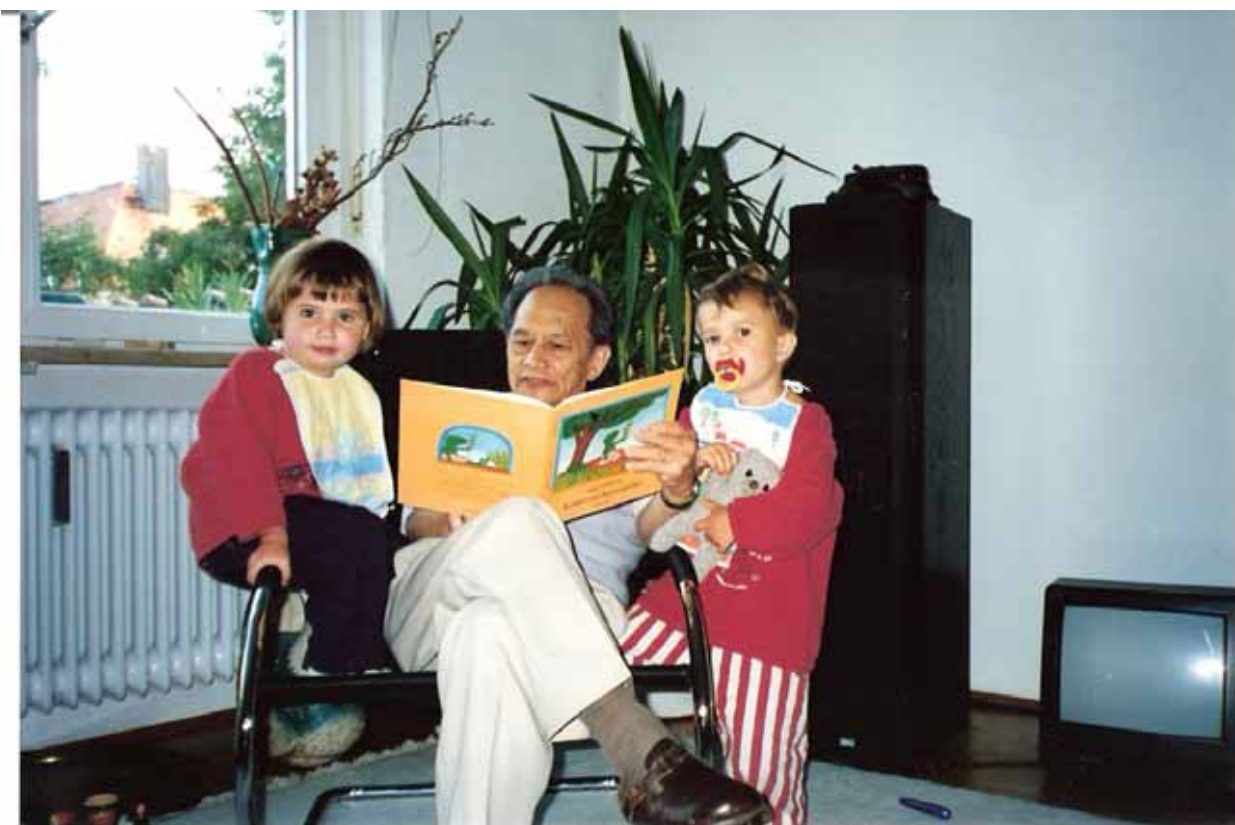

Met Johanna

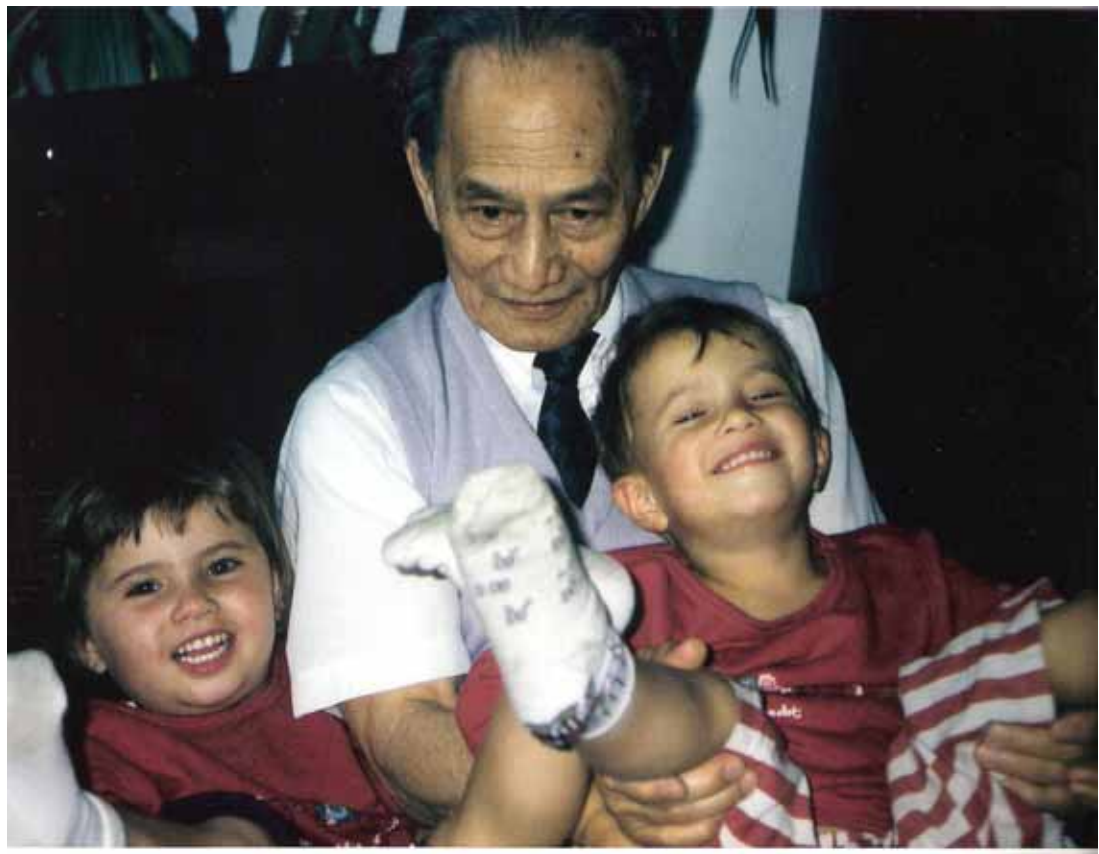

Met Corinna

Guus in München bij de JoCo's

Met neef Eddie Sie

Rapporten van Corinna en Johanna

"waarvan is de wereld gemaakt?"

en: "wat houdt hem bijeen?"

Leptons	Quarks		
	up	charm	top
Leptons	down	strange	bottom
	e- neutrino	μ- neutrino	τ- neutrino
Leptons	electron	muon	tau
	I	II	III

↑ up $\frac{2}{3}$

charm $\frac{2}{3}$

top $\frac{2}{3}$

↓ down $-\frac{1}{3}$

strange $-\frac{1}{3}$

bottom $-\frac{1}{3}$

Guus heeft Frank en zijn vrienden Marc en Menno jarenlang bijles gegeven in wiskunde en natuurkunde. Hij maakte voor hun een schrift met overzichten van formules en dergelijke.

Guus heeft nog steeds een goede kennis van deze vakken en is de laatste tijd erg geïnteresseerd in de kleine deeltjes waaruit alles is opgebouwd.

Nog steeds zijn de begrippen massa en energie erg lastig. Veel is tegenwoordig op internet te vinden.

De laatste jaren is er veel kennis bijgekomen , o.a. over elementaire deeltjes zoals kwarks en leptonen!

Je bent nooit te oud om te leren !

Guus en Koen hebben in 1984 nog samen gewerkt bij Tebodin. Guus is altijd geïnteresseerd geweest in de projecten waar Koen mee bezig was, vooral als daar staalconstructies in voorkwamen. Bijzonder is dat Guus altijd sterk was in het maken van schaalmodellen van staalconstructies, silo's en dergelijke. Hierbij werden vaak saté-stokje, lucifers en plakband als bouwcomponenten gebruikt. Dit leverde meestal meer inzicht dan taaie formules. Veel is gebouwd op basis van de modellen. Veel modellen werden gemaakt op de klep van het dressoir of aan de eettafel.

Het model van hout en schetsen van een transportsysteem voor granieten platen en de werkelijke uitvoering in staal in de machinefabriek in Italie

Een paar weken geleden bezochten Guus en Koen ex-Tebodin collega Gerard van der Snoek die nu met zijn zoon machinefabriek MKZ heeft in Zoetermeer.

Zijn firma heeft een al 4 jaar slepend conflict met Jan de Rooy over lekkende dieseltanks.

Guus maakte dit simpele proefmodel waarmee de krachten op de tankbodem inzichtelijk worden gemaakt. We hopen dat de rechter hiermee wordt overtuigt en de eerdere door TNO en Stork gemaakte dure expertise rapporten in de prullenbak belanden en MKZ de rechtzaak wint.

Guus leeft erg mee met de hobby van Koen en gaat regelmatig mee om te helpen.

Hier in 2005 in Schijndel waar een schade-Cadillac werd gesloopt. Eigenlijk vond hij het zonde dat Koen altijd zoveel geld in die wagens stopte maar het is nu een betere belegging dan aandelen en postzegels.

Guus zag zijn vader Dijen bijna 80 jaar geleden ook veel sleutelen en speelde vaak in de wagens die bij hun op het erf stonden. Daar zat veel hout aan dat door de termieten werd opgevreten.

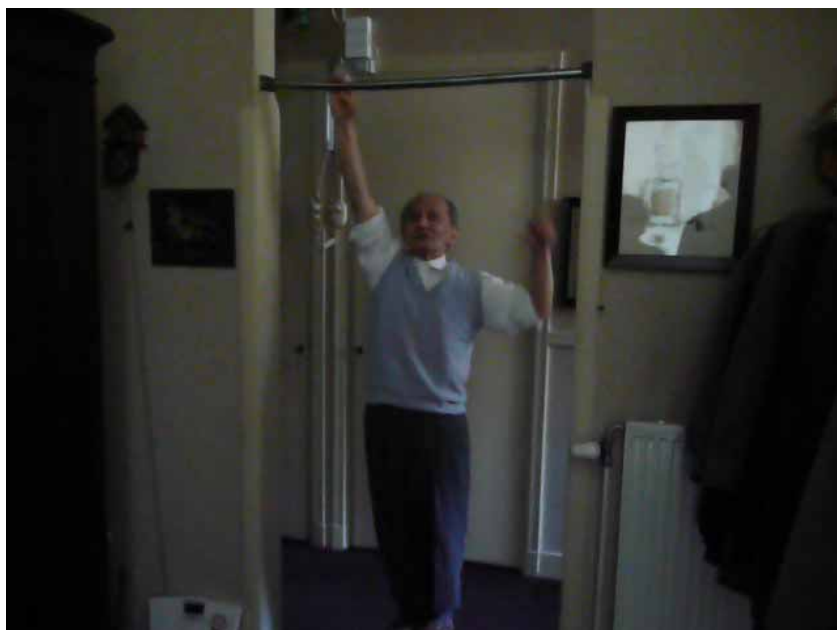
Hier wordt geplamuurd aan een een roestige Eldorado.
In tegenstelling tot Koen werkt Guus altijd netjes.

Guus ging vaak mee naar Delfgauw in de hal van Marius Zwolsman en hielp mee om deze total loss gereden Cadillac weer op te lappen.

Guus met boek over Cruijff.
Zijn sport-idolen zijn Mohammed Ali en Pelé.
Tegenwoordig kijkt Guus regelmatig naar Snooker en
tennis. Af en toe hangt hij nog aan de rekstok en doet hij
nog opdrukoefeningen.

Het geloof staat centraal in het leven van Guus. Als klein kind was hij overtuigd van de onsterfelijkheid van de ziel.

Voor hem was het geen probleem om over te gaan tot het katholicisme. Maar als speurder en denker wil hij ook bewijs hebben voor het eeuwig leven. Goede aanwijzingen staan in het boek “ Eindeloos bewustzijn” en “Een glimp van de hemel”.

Waar ligt de overgang tussen materie en ziel??

Op internet leest hij graag de interessante verhalen over de Maria-verschijningen, met name de van Bernadette Soubirous.

In het boek over Clinton trof hij deze treffende zin:

**Het geloof is de zekerheid der dingen die men hoopt,
en het bewijs der dingen die men niet ziet.**

Guus ging altijd elke zondag trouw naar de kerk in de Sportlaan maar toen het lopen zwaarder ging is hij daar mee gestopt.

Hij leest nog zeer regelmatig in het nieuwe testament.

Het prototype van de Onkymix, een menger voor gips voor tandtechnische laboratoria werd opbouwd in de hal onder de kapstok. Om met gips en water te testen ging hij onder het balkon in de tuin.

De veel grotere produktiemachine werd ook in de hal gebouwd en ging later naar firma Zwolsman in Delfgauw.

Guus dacht mee en hielp ook met het bouwen en testen.

Guus wilde nooit een afwasmachine, anders zou hij een belangrijke liefhebberij verliezen.....

Afwassen!

Dat doet hij altijd alleen

Leo overhandigt de jarige allerlei Indische lekkernijen

**90 Niet te geloven !
Proficiat**

